

[Indenrigsministeren.]

altsaa ikke tidligere afslaaet Tanken om en saadan Lovgivning, og jeg tror heller ikke, man vil have Mulighed for at standse denne Udvikling i Fremtiden. Det vil man ogsaa se deraf, at i adskillige andre Lande opfatter man det som noget fuldkommen selvfølgeligt, at Forholdet mellem Ejer og Lejer — jeg kan i øvrigt sige her for Danmarks Vedkommende i god Overensstemmelse med gammel dansk Landboret — er et særligt Omraade, hvor det er rimeligt, at der findes visse bestemte Ordensregler, som hindrer den ene Part i at udbytte den anden. Det er endogsaa saadan i visse Lande, at der er en Lovgivning om Retsforholdet mellem Ejer og Lejer ikke blot af Boliger, men ogsaa af Ting; altsaa, i det hele taget dette Forhold mellem Ejer og Lejer anerkendes mange Steder som et Omraade, der forlanger bestemte Retsregler som Ramme.

Det ærede Medlem fremkom med en Række statistiske Oplysninger vedrørende Udviklingen med Henblik paa Boligproduktionen i de forløbne Aar med Hensyn til Befolkningstallets Vækst o. s. v. her i Hovedstaden. Jeg tror ikke, at det, det ærede Medlem her fremførte, i og for sig har meget med det centrale i det Spørgsmaal, der foreligger for os i Dag, at gøre, men jeg ønsker dog at gøre opmærksom paa; at paa et Par Punkter var de Oplysninger, det ærede Medlem fremsatte, ikke fyldestgørende og til Dels misvisende, og de Slutninger, det ærede Medlem drog, kunde derfor ikke blive rigtige.

Det ærede Medlem fremførte nogle Oplysninger om, hvorledes Beboelseslejlighedstallet her i København var steget saa uhyre i de sidste Aar i Sammenligning med Befolkningstallets Stigning. Hvis man sammenholder disse to Tal, Stigningen for Lejligheder og Stigningen for Befolkningstallet, er det ganske rigtigt, at der er en langt større forholdsmæssig Stigning i Lejlighedstallet, end hvad der svarede til tidligere Tider; men det ærede Medlem har blot ikke Lov til deraf at drage de Slutninger, han gjorde.

Det er et af de Omraader, hvor man er tilbøjelig til at glemme en af de vigtigste Faktorer, der overhovedet spiller ind i økonomiske og sociale Forhold; i den kommende Tid vil vi alle — det tror jeg, jeg kan

love — i højere Grad komme til at forstaa dette, end man gør det i Øjeblikket, nemlig Følgerne af den nedadgaaende Fødsels-hyppighed. Den nedadgaaende Fødsels-hyppighed har allerede i mange Aar været saa stor i Storkøbenhavn, at den medfører en betydelig Nedsættelse i det gennemsnitlige Antal Personer i hver enkelt Familie, og derfor maa det ærede Medlem paa disse Omraader operere for det første ikke med Personantallet i Forhold til Lejlighedsantallet, men med Antallet af Familier i Forhold til Lejlighedsantallet.

Men hertil kommer, at man er tilbøjelig til ved Behandlingen af disse Spørgsmaal for Hovedstadens Vedkommende at overse, at hele den moderne Udvikling, den økonomiske og erhvervsmæssige Udvikling, gennem de sidste 20 Aar har medført, at et forholdsvist langt større Antal enlige Personer søger selvstændig Lejlighed nu end i tidligere Tider. Derfor maa disse Spørgsmaal belyses i Forbindelse med det, det ærede Medlem fremdrog, og hvis man ikke tager Hensyn hertil, er saadanne Udtalelser fuldkommen misvisende. Da jeg i sin Tid havde med Københavns Statistik at gøre, søgte jeg at belyse netop disse Problemer set i Forhold til hinanden, og, saa vidt jeg ved, er denne Statistik fortsat i den senere Tid, saa det vil være let at fremskaffe det fornødne Korrektiv til det ærede Medlems Betragtninger.

Det ærede Medlem fremsatte dernæst den Anskuelse, at naar hans Parti i 1931 var gaaet med til en Forlængelse af Huslejeloven, stod det bl. a. i Forbindelse med, at man paa det Tidspunkt maatte se med betydelig større Ængstelse paa Fremskaffelsen af nye Lejligheder end nu. Det maa jeg bestemt afvise, det er ikke rigtigt. Da vi i 1931 vedtog den nugældende Huslejelov, der i saa høj Grad blev præget af Venstres Opfattelse, var der i det foregaaende Aar, 1930, her i København og paa Frederiksberg opført tilsammen ca. halvsjette Tusinde Lejligheder, og der var gaaet Aar forud, hvor der var opført et Tal paa, saa vidt jeg husker, op imod 5 000 aarlig.

Endvidere fremsatte det ærede Medlem Hr. Elgaard som Argument mod en Fortsættelse af den midlertidige Fortsættelse af den ekstraordinære Huslejelovgivning i Storkøbenhavn, at vi havde jo Erfaringerne